

SOD PRVNÍHO STUPNĚ

Sdělení

(2005/C 271/37)

Dne 6. října p. Hans Jung, vedoucí kanceláře Soudu prvního stupně, ukončil svou funkci a p. Emmanuel Coulon, jmenovaný vedoucím kanceláře Soudu prvního stupně rozhodnutím Soudu ze dne 5. července 2005 v souladu s čl. 224 čtvrtým pododstavcem Smlouvy o ES a čl. 14 čtvrtým pododstavcem Smlouvy o ESAE, jakož i článkem 20 a čl. 7 odst. 3 jednacího řádu Soudu, složil přísahu a ujal se své funkce na dobu šesti let do 5. října 2011.

**Žaloba podaná 21. července 2005 – Kyperská republika
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-300/05)

(2005/C 271/38)

*Jednací jazyk: řečtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Kyperská republika (Zástupce: Pétros Klirídis)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhy žalobkyně

- zrušit nařízení č. 651/2005 ⁽¹⁾,
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené nařízení mění a doplňuje nařízení č. 60/2004 ⁽²⁾, kterým se stanoví přechodná opatření v odvětví cukru z důvodu přistoupení nových členských států. Žalobkyně odůvodňuje zrušení tohoto nařízení zaprvé tím, že Komise neměla pravomoc jej přijmout. Žalobkyně konkrétně tvrdí, že podle článku 41 Aktu o podmínkách přistoupení z roku 2003 má Komise pravomoc přijmout přechodná opatření, pokud jsou taková přechodná opatření nezbytná ke zmírnění přechodu z režimu před přistoupením nových členských států do režimu vyplývajícího z uplatnění společné zemědělské politiky. Žalobkyně nicméně tvrdí, že Komise neprokázala, že přijatá opatření byla nezbytná a ta proto neměla pravomoc je přijmout. Žalobkyně rovněž tvrdí, že článek 41 Aktu o podmínkách přistoupení jasně stanoví, že je možné přijmout pouze opatření, která

jsou ve prospěch nových členských států. Opatření přijatá novým nařízením nicméně podle žalobkyně nejsou ve prospěch nových členských států, nýbrž, právě naopak, jsou pro ně zátěží.

V tomtéž kontextu žalobkyně tvrdí, že uvedená odůvodnění jsou nedostatečná, jelikož nedostatečně objasňují, z jakých důvodů bylo napadené nařízení přijato. Žalobkyně dále předkládá porušení zásady proporcionality v rozsahu, v němž Komise podle jejího názoru neprokázala nezbytnost přijetí jakéhokoli opatření, přičemž v každém případě mohla přijmout jiná opatření k zabránění vytvoření nadbytečného množství cukru v nových členských státech bez toho, aby musela přijmout opatření uvedená v napadeném nařízení.

Navíc žalobkyně předkládá, že napadené nařízení porušuje zásadu zákazu zpětné účinnosti právních předpisů, jelikož ukládá povinnosti vztahující se na množství nashromážděná před jeho vstupem v platnost.

Nakonec žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace, jelikož napadené nařízení podle názoru žalobkyně stanoví odlišné zacházení mezi podniky z nových členských států a podniky ze starých členských států, co se týče následků obdobné, pokud ne shodné, situace.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 651/2005 ze dne 28. dubna 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 60/2004, kterým se stanoví přechodná opatření v odvětví cukru z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii (Úř. věst. L 108, 29.4.2005, s. 3)

⁽²⁾ Úř. věst. L 9, 15.1.2004, s. 8.

Žaloba podaná dne 2. srpna 2005 – Guigard v. Komise

(Věc T-301/05)

(2005/C 271/39)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Philippe Guigard (Paříž, Francie) (zástupci: S. Rodrigues, advokát, A. Jaume, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství